

NAXOS

Vasily
KALAFATI

(1869–1942)

Symphony in A minor

Légende

Polonaise in F major

Choir of the Music Department
of the University of Athens

Nikos Maliaras

Athens Philharmonia Orchestra

Byron Fidetzis

Grekkryss i musikhistorien

Vasilij Kalafati: *Symfoni a-moll op. 12, Légende op 20, Polonaise F-dur op.14*

Athens Filharmoniska Orkester & Athens Universtets kör

Dirigent: Byron Fidetzis

Naxos 8574132 [1 CD]

Den som missat namnet **Vasilij Kalafati** behöver inte skämmas. Denne

tonsättare hade en viktig roll i S:t Petersburgs musikliv under de första decennierna av 1900-talet, men är idag mer eller mindre bortglömd.

Kalafati föddes av grekiska föräldrar på Krim 1869 och såg hela livet sig själv som grek även om det tycks svårt att hitta några belägg för att han någonsin satt sin fot i Grekland. I 20-årsåldern flyttade han till S:t Petersburg för att studera, bland annat för **Nikolaj Rimskij-Korsakov**. Där blev han kvar resten av livet och dog under den tyska belägringen av staden 1942.

Kalafati var lärare på Musikkonservatoriet upp till 60 års-åldern, men ansågs bakåtsträvande och konservativ i stadens mer progressiva musikkretsar. Hans eftermäle i den ryska historien är mer kopplat till hans pedagogiska insats än till hans tonsättargärning. Bland hans elever finns också många kända namn, inte minst **Igor Stravinskij** och **Alexander Skrjabin**.

På denna skiva samlas de tre orkesterverken av signifikans i hans produktion. Symfonin i a-moll komponerades runt sekelskiftet och även om partiturets datering är från 1912, lär bara mindre revisioner gjorts så sent. Musiken påminner om **Alexander Glazunov** eller **Vasilij Kalinnikov**, men har betydligt mindre av dessa tonsättares finess. Även om hans orkestrering är på en mästertlig nivå, som den erfarna pedagog han var på konservatoriet, saknas starka melodiska idéer. Sammantaget är också symfonin alldeles för lång (45 minuter) med tanke på dess avsaknad av kreativa uppslag.

Tondikten *Legénde* skrevs till Columbia Gramophone Competition 1928; den tävling som blev **Kurt Atterbergs** genombrott med hans sjätte symfoni. Kalafatis komposition, som kom tvåa i sin klass och har ett mer personligt tonspråk än hans symfoni, får nog räknas som hans finaste orkesterverk. Tävlningen genomfördes till 100-årsminnet av **Franz Schuberts** och bidragen skulle ha koppling till dennes musik. Det är dock svårt att hitta någon koppling till Schubert vare sig i teman eller struktur. Polonäsen i F-dur skrev Kalafati redan 1905 och dedicerades till Glazunov, vars musik den påminner en del om.

Vasilij Kalafati tillhör samma generation som **Jean Sibelius**, **Carl Nielsen** och **Wilhelm Stenhammar** som alla likt ett antal jämnåriga ryska tonsättare lämnade en betydligt mer spännande och omfattande produktion efter sig.

Vi kan inte annat än tacka Athens Filharmoniker, dess ledare **Byron Fidetzis**

och Naxos för att de väljer att föreviga denna musik, om inte annat så av musikhistoriska skäl. Den grekiska orkestern är grundad så sent som 2016 och gör sitt bästa för få fart på verken, men till syvende och sist hamnar nog Vasilij Kalafati snarare i musikhistoriens arkiv än i skivhyllan.

Anders Wikström